Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ PŘEDSEDY PRVNÍHO SENÁTU TRIBUNÁLU

16. března 2016 *

„účastenství — Zájem na rozhodnutí sporu — Reprezentativní sdružení, jehož cílem je ochrana zájmů jeho členů — Zveřejnění návrhu na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka na internetové síti — Zneužití řízení“

Ve věci T-561/14,

Evropská občanská iniciativa „One of Us“ a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze, zastoupení C. de La Houguem, advokátem,

žalobci,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené J. Laitenbergerem a H. Krämerem, poté M. Krämerem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropským parlamentem, zastoupeným E. Waldherr a U. Rössleinem, jako zmocněnci,

a

Radou Evropské unie, zastoupenou K. Michoel a E. Rebastim, jako zmocněnci,

jejímž předmětem je návrh na neplatnost sdělení Komise COM(2014) 355 final ze dne 28. května 2014, k Evropské občanské iniciativě „One of Us“,

PŘEDSEDA PRVNÍHO SENÁTU TRIBUNÁLU

vydává toto

* Jednací jazyk: angličtina.

Usnesení

Skutkový stav a řízení

1 Dne 25. července 2014 podali žalobci, Evropská občanská iniciativa „One of Us“ a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze, žalobu na neplatnost sdělení Komise COM(2014) 355 final ze dne 28. května 2014, k Evropské občanské iniciativě „One of Us“ (dále jen „napadené sdělení“) a podpůrně čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. L 65, s. 1).

2 Na základě čl. 24 odst. 6 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 bylo shrnutí návrhu na zahájení řízení ve věci T-189/14 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 17. listopadu 2014 (Úř. věst. C 409, s. 45).

3 Podáními došlými kanceláři Tribunálu ve dnech 6. a 9. února 2015 vznesl Evropský parlament a Rada Evropské unie, kteří jsou v návrhu na zahájení řízení označeni spolu s Evropskou komisí jako žalované strany, námitku nepřípustnosti na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991.

4 Podáními došlými kanceláři Tribunálu ve stejných dnech podaly Parlament a Rada návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise, bude-li žaloba ve vztahu k nim prohlášena za nepřípustnou.

5 Návrhy uvedené v bodě 4 výše byly oznámeny žalobcům, Komisi a Parlamentu, pokud jde o návrh Rady a Radě, pokud jde o návrh Parlamentu, v souladu s čl. 116 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991.

6 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 17. března 2015, požádala International Planned Parenthood Federation (dále jen „IPPF“) o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise, Parlamentu a Rady.

7 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 3. dubna 2015 požádala Marie Stopes International (dále jen „MSI“) o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise, Parlamentu a Rady.

8 Návrhy uvedené v bodech 6 a 7 výše byly oznámeny žalobcům, Komisi, Parlamentu a Radě v souladu s čl. 116 odst. 1 jednacího řádu ze dne 2. května 1991.

9 Podáními došlými kanceláři Tribunálu ve dnech 27. května a 2. července 2015 vznesli žalobci námitky proti návrhům MSI a IPPF na vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

10 Podáními došlými kanceláři Tribunálu ve dnech 8. května a 12. června 2015 sdělila Komise, že nemá připomínky k návrhům MSI a IPPF na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic.

11 Parlament a Rada nepodaly k návrhům na vstup do řízení uvedeným v bodech 6 a 7 výše připomínky.

12 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 15. června 2015 informovaly MSI a IPPF Tribunál, že žalobci na internetové stránce zveřejnili návrh MSI na vstup do řízení spolu s negativními komentáři týkajícími se uvedené organizace. Obě navrhovatelky vedlejšího účastenství vyzvaly Tribunál, aby využil dostupných prostředků, včetně uložení náhrady nákladů řízení, k zamezení dalšího obdobného zneužívání řízení žalobci.

13 V rámci organizačního procesního opatření přijatého na základě čl. 89 odst. 3 písm. a) jednacího řádu Tribunálu byli žalobci vyzváni k předložení připomínek k uvedeným tvrzením obou navrhovatelek vedlejšího účastenství a učinili tak v podání došlém dne 31. srpna 2015 ve lhůtě stanovené Tribunálem.

14 V rámci dalšího organizačního procesního opatření přijatého na základě čl. 89 odst. 3 písm. a) jednacího řádu a vzhledem k tomu, že návrhy vedlejšího účastenství MSI a IPPF byly zveřejněny na internetové stránce uvedené výše v bodě 12, byli žalobci vyzváni, aby upřesnili, zda zmíněné návrhy vedlejšího účastenství na uvedenou stránku vložili oni, a pokud ne, aby vysvětlili, jak se tyto dokumenty na uvedenou internetovou stránku dostaly. Žalobci odpověděli podáním došlým dne 17. listopadu 2015 ve lhůtě stanovené Tribunálem.

15 Usnesením ze dne 26. listopadu 2015 odmítl první senát Tribunálu žalobu jako nepřípustnou v rozsahu, v němž směřovala proti čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení č. 211/2011, v důsledku čehož nemohly být Parlament a Rada již považovány za strany žalované v tomto řízení.

16 Rozhodnutím ze dne 30. listopadu 2015 vyhověl předseda prvního senátu Tribunálu návrhům Parlamentu a Rady na vedlejší účastenství a upřesnil, že jejich práva jsou stanovena v čl. 116 odst. 6 jednacího řádu ze dne 2. května 1991.

17 V rámci dalšího organizačního procesního opatření přijatého na základě čl. 89 odst. 3 písm. a) jednacího řádu podaly Komise, respektive MSI a IPPF, připomínky dne 4. prosince 2015, respektive 11. prosince 2015, k odpovědi žalobců obsažené v podání ze dne 17. listopadu 2015 (viz bod 14 výše).

Právní otázky

18 Podle čl. 40 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který se na řízení před Tribunálem použije na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, je každá osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu – vyjma sporu mezi členskými státy, sporu mezi orgány Evropské unie nebo sporu mezi členskými státy a orgány Unie – oprávněna vstoupit v tomto sporu do řízení.

19 Z ustálené judikatury vyplývá, že pojem „zájem na rozhodnutí sporu“ ve smyslu uvedeného ustanovení musí být vymezen z hlediska samotného předmětu sporu a je nutno ho chápat jako přímý a trvající zájem na tom, jak bude rozhodnuto o samotných návrhových žádáních, a nikoli jako zájem ve vztahu k uplatňovaným důvodům. „Rozhodnutím“ sporu je totiž třeba rozumět konečné rozhodnutí, které je požadováno od soudu, jemuž byla věc předložena, tak jak bude toto rozhodnutí zachyceno ve výroku rozsudku. Zejména je třeba ověřit, zda je vedlejší účastník napadeným aktem bezprostředně dotčen a zda je jeho zájem na rozhodnutí sporu nepochybný (viz usnesení ze dne 25. února 2003, BASF v. Komise, T-15/02, Recueil, EU:T:2003:38, bod 26 a citovaná judikatura).

K návrhu IPPF na vstup do řízení jako vedlejší účastnice

20 Ze spisu vyplývá, že IPPF je federací vytvořenou podle práva Spojeného království, konkrétně na základě International Planned Parenthood Federation Act z roku 1977 (zákon o mezinárodní federaci pro plánované rodičovství). Jak plyne z článku 4 International Planned Parenthood Federation Act, účelem tohoto zákona je zaprvé podpora celosvětového vzdělávání v oblastech plánovaného rodičovství a zodpovědné reprodukce lidské populace, zadruhé zachování a ochrana mentálního a fyzického zdraví rodičů, dětí a mladých lidí prostřednictvím podpory služeb účinného plánovaného rodičovství, zatřetí informování osob o demografických problémech jejich společenství a celého světa a začtvrté podpora odpovídajícího výzkumu všech aspektů plodnosti člověka, jakož i její regulace a šíření výsledků tohoto výzkumu.

21 IPPF uvedla, a tato informace nebyla zpochybněna, že sestává ze 152 členských národních organizací, označovaných jako „členská sdružení“, z nichž každá působí v příslušných státech, v celých regionech, jakož i celosvětově. Seznam těchto členů je přiložen k návrhu na vedlejší účastenství.

22 IPPF rovněž uvedla, a tato informace nebyla zpochybněna, že její členská sdružení poskytují prostřednictvím 65 000 obslužných základen služby v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, včetně plánovaného rodičovství, potratů, zdraví matky a dítěte, jakož i léčby, prevence a péče ve vztahu k přenosným sexuálním nemocem. IPPF upřesnila, že hájí práva a chrání zdraví všech osob v sexuálních a reprodukčních otázkách. Souběžně se svými členy působí na vlády a jiné klíčové subjekty působící na úrovni národní, regionální a celosvětové, aby podporovaly zdraví a práva v sexuálních a reprodukčních otázkách, přijímaly politická a legislativní opatření odpovídající těmto otázkám a financovaly programy a poskytování tohoto druhu služeb.

23 IPPF tvrdí, že jejímu návrhu na vstup do řízení musí být vyhověno, neboť je reprezentativním sdružením, jehož cílem je ochrana jeho členů ve věcech, jako je projednávaná věc, v nichž vyvstávají zásadní otázky, které mohou ovlivnit zájmy těchto členů.

24 Podle ustálené judikatury je povoleno, aby do řízení vstupovali jako vedlejší účastníci reprezentativní sdružení, jejichž cílem je ochrana jejich členů ve věcech, v nichž vyvstávají zásadní otázky, jež se mohou těchto členů dotýkat [usnesení ze dne 17. června 1997, National Power a PowerGen v. Komise, C-151/97 P(I) a C-157/97 P(I), Recueil, EU:C:1997:307, bod 66; ze dne 28. září 1998, Pharos v. Komise, C-151/98 P, Recueil, EU:C:1998:440, bod 6, a ze dne 26. července 2004, Microsoft v. Komise, T-201/04 R, Sb. rozh., EU:T:2004:246, bod 37]. Konkrétně může sdružení vstoupit do řízení jako vedlejší účastník ve věci, pokud zastupuje značný počet podniků činných v daném odvětví, pokud jeho předmět činnosti zahrnuje ochranu zájmů jeho členů, pokud věc může vyvolávat zásadní otázky ovlivňující fungování daného odvětví, a pokud tedy rozsudkem, který bude vydán, mohou být zájmy jeho členů dotčeny ve značné míře (usnesení ze dne 8. prosince 1993, Kruidvat v. Komise, T-87/92, Recueil, EU:T:1993:113, bod 14; ze dne 28. května 2004, Akzo Nobel Chemicals a Akcros Chemicals v. Komise, T-253/03, Sb. rozh., EU:T:2004:164, bod 18, a ze dne 18. října 2012, ClientEarth a International Chemical Secretariat v. ECHA, T-245/11, EU:T:2012:557, bod 12).

25 Soudní dvůr upřesnil, že široký výklad práva sdružení vstoupit do řízení jako vedlejší účastníci má umožnit lepší posouzení rámce věcí, přičemž zamezuje velkému množství individuálních vedlejších účastenství, která by ohrožovala efektivitu a řádný průběh řízení (usnesení National Power a PowerGen v. Komise, bod 24 výše, EU:C:1997:307, bod 66, a ClientEarth a International Chemical Secretariat v. ECHA, bod 24 výše, EU:T:2012:557, bod 13).

26 V projednávané věci je třeba především přezkoumat, zda tato věc může vyvolávat zásadní otázky ovlivňující dané odvětví tak, že by rozsudkem, jenž bude vydán, mohly být dotčeny zájmy členů IPPF ve značné míře.

27 V tomto ohledu IPPF tvrdí, že jedním z hlavních cílů dotyčné občanské iniciativy je zabránit tomu, aby Unie financovala potraty a organizace podporující potraty ať již v rámci nebo vně Unie. Tento cíl souvisí s činností IPPF, která se neomezuje na poskytování služeb pro případy potratu prostřednictvím svých členských sdružení, ale rovněž směřuje k ochraně sexuálního a reprodukčního zdraví, stejně jako k ochraně práva každé ženy vybrat si bezpečné služby pro případ potratu a mít k těmto službám přístup. Dotyčná občanská iniciativa tedy vyvolává závažnou zásadní otázku, která může mít dopad na IPPF a její členy.

28 IPPF upřesňuje, že má zájem na rozhodnutí sporu ze tří následujících důvodů.

29 Zaprvé, pokud by Tribunál potvrdil legalitu napadeného sdělení, mělo by to přímý dopad na finanční zájmy IPPF v rozsahu, v němž toto sdělení právně zaručuje, že financování její činnosti Unií nebude úplně zakázáno. Naproti tomu pokud by žalobě bylo vyhověno a Komise by musela přehodnotit postoj

vyjádřený v napadeném sdělení, IPPF by čelila riziku, že jí budou odňaty významné zdroje financování. I když by okamžitým účinkem zrušení napadeného sdělení nebylo snížení financování IPPF a jejích členů, mělo by takové zrušení nutně přímé důsledky na jejich zájmy z důvodu znovuotevření diskuze o jejich budoucím možném financování Unií. Bylo-li by žalobě vyhověno, byli by IPPF a její členové dále nuceni znovu obhajovat své poslání a dokládat svou práci, čímž by jim vznikly značné náklady.

30 IPPF zadruhé tvrdí, že návrh na zahájení řízení a jeho přílohy obsahují nesprávné informace týkající se její činnosti. V případě, že by tyto informace byly převzaty v rozsudku, jímž se končí řízení, mohla by být dotčena její pověst, což by mohlo mít nepříznivý dopad na její schopnost získat financování. IPPF má proto zájem na vstupu do řízení jako vedlejší účastnice za účelem opravy těchto informací a hájení své reputace.

31 IPPF zatřetí tvrdí, že projednávaná věc vyvolává zásadní principiální otázky související s unijní politikou v oblasti reprodukční svobody. Vedlejší účastenství IPPF na účet jejích členů usnadní posouzení věci s ohledem na její obecné souvislosti. Jakožto organizace hájící postoj odlišný od postoje žalobců k právu na reprodukční svobodu, včetně práva na volbu bezpečných služeb pro případ potratu a přístup k nim, má IPPF přímý zájem na vyvrácení argumentů žalobců.

32 Žalobci nesouhlasili s návrhem IPPF na vstup do řízení jako vedlejší účastnice, přičemž zejména tvrdili, že její zájem na rozhodnutí sporu, pokud vůbec existuje, je příliš nepřímý a nejistý.

33 V tomto ohledu je třeba nejprve poukázat na to, že dotčená občanská iniciativa má v podstatě za cíl, aby Unie ukončila financování činností, „které s sebou nesou zničení lidských embryí, zejména v oblastech výzkumu, rozvojové pomoci a veřejného zdraví“. K tomu je třeba uvést, že organizátoři této iniciativy přiložili k žádosti o její registraci tři návrhy legislativních změn. Z toho nepochybně vyplývá, že cíl dotčené občanské iniciativy je ve střetu s činnostmi IPPF a jejích členů v rozsahu, v němž poskytují služby pro případ potratu a prosazují rodinné plánování a sexuální a reprodukční práva.

34 Dále je třeba připomenout, že žaloba v projednávané věci zní na zrušení napadeného sdělení, které bylo přijato na základě čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení č. 211/2011, v němž měla Komise za to, že není nezbytné předložit unijnímu normotvůrci návrh obsahující legislativní změny navrhované dotčenou občanskou iniciativou.

35 Článek 10 odst. 1 písm. c) nařízení č. 211/2011 totiž stanoví, že když Komise obdrží občanskou iniciativu, u níž byly splněny všechny příslušné postupy a podmínky stanovené ve shora uvedeném nařízení:

„[...] do tří měsíců vydá sdělení obsahující její právní a politické závěry ohledně této iniciativy, případná opatření, která zamýšlí učinit, a odůvodnění, proč tato opatření hodlá či nehodlá učinit.“

36 Obsah článku 10 odst. 1 písm. c) nařízení č. 211/2011 je nutno vykládat ve spojení s bodem 1 odůvodnění uvedeného nařízení, který uvádí:

„[P]ostup [občanské iniciativy] skýtá občanům možnost obrátit se přímo na Komisi a vyzvat ji, aby předložila návrh právního aktu Unie pro účely provedení Smluv, podobnou právu svěřenému Evropskému parlamentu článkem 225 [SFEU] a Radě článkem 241 [SFEU].“

37 Z toho se podává, že vyhověním žalobě nebo jejím zamítnutím Tribunálem mohou být zájmy IPPF a jejích členů, které se týkají financování jejich činností Unií, dotčeny jen nepřímo a nejistě, jelikož napadeným sdělením se Komise omezuje pouze na to, že odmítá předložit unijnímu normotvůrci návrh právního aktu obsahující legislativní změny navrhované dotčenou občanskou iniciativou.

38 I za předpokladu, že by žalobě bylo vyhověno, by tato skutečnost mohla v nejméně příznivém případě pro IPPF a její členy vést jen k tomu, že by Komise předložila unijnímu normotvůrci návrh právního aktu obsahující výše uvedené změny. Tento návrh právního aktu by přitom představoval pouze jednu z etap v řadě budoucích aktů a událostí, jejichž výsledkem by bylo přijetí unijního právního aktu, kterým by bylo zakázáno financování činností, „které s sebou nesou zničení lidských embryí“ (v tomto smyslu obdobně viz usnesení ze dne 18. května 2015, Izsák a Dabis v. Komise, T-529/13, EU:T:2015:325, bod 29).

39 Stejně tak je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdila IPPF, případné potvrzení legality napadeného sdělení Tribunálem by po právní stránce IPPF a jejím členům v žádném případě nezaručovalo, že jejich financování činností nebude ze strany Unie zakázáno, jelikož legislativní podnět v tomto smyslu může podat jak Parlament na základě článku 225 SFEU, tak i Rada na základě článku 241 SFEU.

40 Vedle toho je nutno konstatovat, že IPPF sama uznává, že případné zrušení napadeného sdělení Tribunálem by nemělo přímý účinek na její financování ani na financování jejích členů (viz bod 29 výše). Dovolávanou skutečnost tkvící v tom, že toto zrušení by mělo přímý dopad na zájmy IPPF a jejích členů z důvodu znovuotevření diskuze o jejich budoucím potenciálním financování Unií a vzhledem k tomu, že budou muset v rámci této diskuze znovu hájit své poslání a svou práci, nelze zohlednit, jelikož neprokazuje bezprostřední a nepochybné dotčení ve smyslu judikatury citované v bodě 19 výše.

41 Kromě toho je třeba odmítnout tvrzení IPPF, podle něhož je její vedlejší účastenství odůvodněné jejím zájmem na tom, aby byly opraveny informace obsažené ve spise, jimiž by mohla být dotčena její pověst (viz bod 30 výše), neboť uvedený zájem se netýká předmětu a rozhodnutí sporu ve smyslu judikatury citované v bodě 19 výše. Uplatnění uvedeného zájmu je proto irelevantní pro účely posouzení zájmu IPPF na vstupu do řízení v postavení vedlejšího účastníka.

42 Konečně je třeba poukázat na to, že projednávaná věc vyvolává hlavně otázky týkající se napadnutelné povahy napadeného sdělení ve smyslu článku 263 SFEU a dále otázky, jak vyplývá z dovolávaných žalobních důvodů znějících na zrušení, týkající se povahy a obsahu povinností Komise v rámci čl. 10 odst. 1 písm. c) nařízení č. 211/2011. Z toho plyne, že „těžiště“ projednávané věci se netýká otázek souvisejících s unijní politikou v oblasti reprodukční svobody, a že by tudíž vedlejší účastenství IPPF jakožto sdružení poskytujícího prostřednictvím svých členů služby v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a podporujícího právo na reprodukční svobodu nepřispělo k lepšímu posouzení rámce věci Tribunálem, ve smyslu judikatury citované v bodě 25 výše.

43 S ohledem na předchozí skutečnosti je třeba uzavřít, že nezávisle na otázce, zda IPPF představuje reprezentativní sdružení a zda její předmět činnosti zahrnuje ochranu zájmů jejích členů, tyto zájmy nemohou být rozsudkem, který bude vydán, dotčeny ve značné míře ve smyslu judikatury citované v bodě 24 výše. Návrh IPPF na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka musí být proto zamítnut.

K návrhu MSI na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka

44 Podle svého tvrzení je MSI nadací zřízenou podle zákonů Anglie a Walesu, poskytující služby v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, včetně kompletní škály kontracepčních metod a přístupu k bezpečným službám pro případ potratu a péči v době po potratu, prostřednictvím svých kanceláří a partnerských poboček v 37 zemích světa. Jak plyne z jejích stanov, je jejím posláním nejen poskytování shora uvedených služeb, ale i snižování mateřské úmrtnosti, zamezování chudobě a tísni v důsledku neplánovaného početí a provádění či podpora výzkumu v oblasti shora uvedených služeb.

45 Na podporu svého návrhu na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka MSI uplatnila naprosto stejné skutečnosti jako IPPF, aby odůvodnila svůj zájem na rozhodnutí sporu (viz body 27 až 31 výše). Konkrétně tvrdila zaprvé, že potvrzení legality napadeného sdělení Tribunálem by mělo přímý dopad na její finanční zájmy, zadruhé že má zájem na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka, aby opravila nesprávné informace obsažené ve spise týkající se jejích činností a hájila svoji pověst a zatřetí že její vedlejší účastenství usnadní Tribunálu posouzení věci z hlediska jejích obecných souvislostí. Z důvodů vylíčených v bodech 33 až 42 výše je třeba uzavřít, že tyto skutečnosti neprokazují existenci přímého, nepochybného a trvajícího zájmu na rozhodnutí sporu ve smyslu judikatury citované v bodě 19 výše. Návrh IPPF na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka musí být proto zamítnut.

K nákladům řízení

46 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu, jenž se v projednávané věci použije na základě čl. 144 odst. 6 jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 135 odst. 2 jednacího řádu může však Tribunál uložit účastníku řízení, a to i když měl úspěch ve věci, částečnou nebo i úplnou náhradu nákladů řízení, odůvodňuje-li to jeho chování.

47 V projednávané věci IPPF a MSI v rámci svých vyjádření předložených dne 11. prosince 2015 (viz bod 17 výše) požadovaly, aby žalobcům byla uložena náhrada jejich nákladů souvisejících s návrhy na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic, nebo přinejmenším jejich nákladů vynaložených z důvodu vyzrazení uvedených návrhů na internetové síti. IPPF a MSI odůvodnily své návrhy týkající se rozdělení nákladů řízení tvrzením, že žalobci odpovídají za shora uvedené vyzrazení, jímž se dopustili zneužití řízení.

48 Žalobci popírají, že jednali protiprávně, avšak nepředložili návrhová žádání týkající se nákladů řízení. Ani Komise taková návrhová žádání nepředložila.

49 Je třeba připomenout, že podle pravidel, která upravují projednávání věcí před Tribunálem, jsou účastníci řízení chráněni před zneužitím procesních písemností (rozsudek ze dne 17. června 1998, Svenska Journalistförbundet v. Rada, T-174/95, Recueil, EU:T:1998:127, bod 135). Podle čl. 5 odst. 8 pokynů pro vedoucího kanceláře Tribunálu, které byly použitelné ke dni zveřejnění návrhů IPPF a MSI na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic na internetové stránce zmíněné v bodě 12 výše, nemůže mít žádná třetí strana, ať již jde o osobu veřejného či soukromého práva, přístup do soudního spisu ve věci nebo procesních písemností bez výslovného svolení předsedy Tribunálu, nebo v případě, že se jedná o dosud probíhající řízení, bez svolení předsedy soudního kolegia, které věc projednává, a to po vyslechnutí účastníků řízení, přičemž je stanoveno, že toto svolení lze udělit pouze na základě písemné žádosti, která musí být doprovázena podrobným odůvodněním oprávněného zájmu na nahlédnutí do soudního spisu.

50 Toto ustanovení odráží obecnou zásadu řádného výkonu spravedlnosti, podle které mají účastníci řízení právo hájit svoje zájmy nezávisle na všech vnějších vlivech, zejména na vlivu veřejnosti (rozsudek Svenska Journalistförbundet v. Rada, bod 49 výše, EU:T:1998:127, bod 136). Z toho plyne, že účastník řízení, kterému je poskytnut přístup k podáním ostatních účastníků řízení, může využít tohoto práva pouze za účelem obhajoby své věci s vyloučením jakéhokoliv jiného účelu, jako například účelu vyvolání veřejné kritiky argumentace ostatních účastníků řízení v dané věci (rozsudek Svenska Journalistförbundet v. Rada, bod 49 výše, EU:T:1998:127, bod 137). Toto přispívá k zaručení nerušeného průběhu diskuze mezi účastníky řízení a porad příslušného soudního orgánu během celého soudního řízení a k zamezení vnějším tlakům, byť by se jednalo pouze o tlaky vnímané veřejností, na soudní činnost a k tomu, aby nedošlo k ohrožení nerušeného průběhu diskuze (viz usnesení ze dne 25. února 2015, BPC Lux 2 a další v. Komise, T-812/14 R, EU:T:2015:119, bod 14 a citovaná judikatura).

51 Z judikatury vyplývá, že jednání v rozporu se shora uvedeným aspektem obecné zásady řádného výkonu spravedlnosti zakládá zneužití řízení, k němuž lze přihlédnout při rozdělení nákladů řízení (v tomto smyslu viz rozsudek Svenska Journalistförbundet v. Rada, bod 49 výše, EU:T:1998:127, body 139 a 140).

52 Kromě toho je důležité poukázat na to, že ochrana poskytnutá stranám soudního řízení podle shora uvedeného aspektu obecné zásady řádného výkonu spravedlnosti se musí vztahovat i na navrhovatele vedlejšího účastenství před Tribunálem. Navrhovatel vedlejšího účastenství se totiž podílí na soudní činnosti a z tohoto důvodu musí mít nárok na stejnou úroveň ochrany jako účastníci řízení, pokud jde o možnost hájit své zájmy nezávisle na jakémkoli vnějším vlivu, zejména ze strany veřejnosti.

53 V projednávané věci je nesporné, že návrhy IPPF a MSI na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic byly zveřejněny v podobě elektronických odkazů na jejich obsah v rámci článků publikovaných na internetové stránce, jejíž vytvoření představovalo podle jejích autorů a vydavatelů „prostředek prosazování společnosti založené na soudržném chápání lidské důstojnosti, která musí svědčit všem lidským bytostem, a to od okamžiku početí až do jejich přirozené smrti“. Je třeba rovněž poukázat na to, že tyto články přímo zmiňovaly řízení před Tribunálem v projednávané věci a prezentovaly obě navrhovatelky vedlejšího účastenství negativním způsobem, čímž usilovaly o to, aby u veřejnosti vůči nim vyvolaly negativní vnímání.

54 V odpověď na otázku Tribunálu uvedenou v bodě 14 výše žalobci tvrdili, že v souladu s tím, co se jim jevilo jako legitimní a vhodné, sdělili veškeré informace týkající se žaloby, včetně příslušných dokumentů, výlučně subjektům, které zastupovali, a sice organizacím, které byly členy Evropské občanské iniciativy „One of Us“. Podle žalobců toto sdělení mohlo vést nepřímo k tomu, že některé dokumenty byly zveřejněny na internetu, i když to neměli v úmyslu. Žalobci dále uvedli, že nemají redakční odpovědnost za obsah dotčené internetové stránky a že jejím odpovědným pracovníkům zaslali mail, v němž je požádali, aby elektronické odkazy na návrhy IPPF a MSI na vstup do řízení byly ze stránky odstraněny.

55 V této souvislosti je třeba poukázat na to, že žalobci nepředkládají žádné skutečnosti, jež by umožnily identifikovat „organizace“, na které se odvolávají a že tato informace nevyplývá ze spisu ve věci. Kromě toho je třeba každopádně poukázat na to, že žádná z těchto „organizací“ není v návrhu na zahájení řízení uvedena jakožto žalobkyně. Tento návrh uvádí jakožto žalobce Evropskou občanskou iniciativu „One of Us“ a sedm fyzických osob, které jsou jakožto organizátoři ve smyslu článku 2 nařízení č. 211/2011 členy výboru občanů této iniciativy.

56 Žalobci mimoto připouští, že sdělení návrhů IPPF a MSI na vstup do řízení mohlo mít nepřímo ten důsledek, že dané dokumenty byly zveřejněny na internetové síti.

57 Dále je třeba poukázat na to, že jak vyplývá z internetové stránky uvedené v bodě 53 výše, její autoři a vydavatelé prohlašují, že podporují některé organizace a entity, aniž jsou jejich členy, včetně Evropské občanské iniciativy „One of Us“ a doporučují navštěvovat internetovou stránku této občanské iniciativy.

58 Tvrzení žalobců, že zveřejnění návrhů IPPF a MSI na vstup do řízení na shora uvedené internetové stránce neměli v úmyslu, nepovažuje Tribunál za přesvědčivé. Články vyšlé na této internetové stránce, které obsahují odkazy na tyto návrhy na vstup do řízení, totiž výslovně a obšírně odkazují na soudní řízení v projednávané věci, agresivně argumentují ve prospěch postoje zastávaného žalobci před Tribunálem a obsahují rovněž elektronické odkazy na písemnosti žalobců, ba i na jejich konkrétní části. Každopádně i za předpokladu, že by toto tvrzení žalobců bylo správné, neměnilo by to nic na skutečnosti, jak uvádí správně Komise ve vyjádření zmíněném v bodě 17 výše, že žalobci tím, že výše uvedeným „organizacím“ sdělili návrhy IPPF a MSI na vstup do řízení, objektivně vyvolali riziko, že dojde ke spornému zveřejnění na internetové síti.

59 Vzhledem k těmto okolnostem je nutno mít za to, že žalobci nezůstali zcela stranou toho, co vedlo ke zveřejnění výše uvedených návrhů na vedlejší účastenství na internetové stránce uvedené v bodě 53 výše a takto způsobeného zásahu do práva obou navrhovatelek vedlejšího účastenství hájit své zájmy nezávisle na jakémkoli vnějším vlivu ve smyslu judikatury citované v bodě 50 výše. Z toho rovněž plyne, že žalobci využili nedovoleným způsobem procesních písemností ve smyslu judikatury citované v bodě 49 výše.

60 Dále je třeba odmítnout jakožto irelevantní tvrzení žalobců uvedené v jejich vyjádření ze dne 17. listopadu 2015 (viz bod 14 výše), že návrhy IPPF a MSI na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic neobsahovaly důvěrné informace. Cílem zákazu využívat svého práva na přístup k podáním ostatních účastníků řízení k jiným účelům, než za účelem obhajoby své vlastní věci, je totiž zajistit dodržování obecné zásady řádného výkonu spravedlnosti, a nikoli chránit údajně důvěrný obsah uvedených podání.

61 Je tudíž třeba uzavřít, že se žalobci dopustili zneužití řízení ve smyslu judikatury uvedené v bodě 51 výše, k němuž lze přihlédnout při rozdělení nákladů řízení podle čl. 135 odst. 2 jednacího řádu.

62 Vzhledem k předchozímu budou okolnosti projednávaného případu správně zohledněny rozhodnutím, že žalobci, kteří nepředložili návrhová žádání týkající se nákladů řízení, ponesou vlastní náklady řízení a z důvodu zneužití řízení, jehož se dopustili, nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených IPPF a MSI.

63 IPPF a MSI ponesou čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

64 Komise, která nepředložila návrhové žádání týkající se nákladů řízení, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

PŘEDSEDA PRVNÍHO SENÁTU TRIBUNÁLU

rozhodl takto:

1) Návrhy na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic předložené International Planned Parenthood Federation a Marie Stopes International se zamítají.

2) International Planned Parenthood Federation a Marie Stopes International ponesou čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

3) Evropská občanská iniciativa „One of Us“ a ostatní žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponesou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup do řízení v postavení vedlejších účastnic předloženými International Planned Parenthood Federation a Marie Stopes International, jakož i tři čtvrtiny nákladů řízení těchto dvou subjektů.

4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení související se zamítnutými návrhy na vstup do řízení v postavení vedlejšího účastníka.

V Lucemburku dne 16. března 2016.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
H. Kanninen

Příloha

Patrick Grégor Puppinck, s bydlištěm ve Štrasburku (Francie),

Filippo Vari, s bydlištěm v Římě (Itálie),

Josephine Quintavalle, s bydlištěm v Londýně (Spojené království),

Edith Frivaldszky, s bydlištěm v Tatě (Maďarsko),

Jacub Baltroszewicz, s bydlištěm v Krakově (Polsko),

Alicia Latorre Canizares, s bydlištěm v Cuenca (Španělsko),

Manfred Liebner, s bydlištěm v Zeitlofsu (Německo).